Pospesitev R-a

Lara Lusa in Nina Ruzic Gorenjec

april 2021

Hadley Wickham, Advanced R: R is not a fast language. This is not an accident. R was purposely designed to make data analysis and statistics easier for you to do. It was not designed to make life easier for your computer. While R is slow compared to other programming languages, for most purposes, it's fast enough.

1 Kako merimo cas, ki ga R uporabi za izvedbo kode

Uporabimo knjiznico microbenchmark, ki zelo natancno meri trajanje izvedbe zelo majhnih delckov kode.

```
#install.packages("microbenchmark")
require(microbenchmark)
```

Funkcija microbenchmark izvede neko funkcijo 100 krat (lahko spremenimo stevilo s parametrom times) in oceni hitrost vsake ponovitve. Rezultat je povzetek casa izvedbe funkcije (min, max, 1. in 3. kvartil, povprecje, mediana).

Na primer, lahko primerjamo hitrost izvedbe funkcije mean() in hitrost nase funkcije, ki rocno izracuna povrecno vrednost. Katera mislite, da bo hitrejsa?

```
f.my.mean <- function(x)
   sum(x)/length(x)

x <- runif(100)

microbenchmark(
   mean(x),
   f.my.mean(x)
)</pre>
```

V tem primeru so enote s katerimi je povzeta hitrost nanosekunde. Spomnimo se: ce za izvedbo potrebujemo 1 ms, potem 1.000 ponovitev traja 1s;

1 micros, potem 1.000.000 ponovitev traja 1s;

1 ns, potem 1.000.000.000 ponovitev traja 1s.

• Izracunajte kolikokrat lahko izvedemo funkcijo mean za 100 podatkov v eni sekundi (osredotocite se ne mediano). Kaj pa funkcijo f.my.mean?

```
#mean

1/(3162*10^(-9))

## [1] 316255.5

#f.my.mean

1/(396*10^(-9))

## [1] 2525253
```

• Odgovorite na prejsnje vprasanje brez izracunov (Namig: nastavite parameter unit="eps"- evaluations per second v funkciji microbenchmark, rezultat bo podan v stevilu ocenjenih funkcijah v eni sekundi). Kateri izpis lazje interpretirate? (Glede hitrosti funkcij?)

```
x <- runif(100)
microbenchmark(
  mean(x),
  f.my.mean(x),
  unit="eps"
## Unit: evaluations per second
##
            expr
                       min
                                  lq
                                          mean
                                                  median
                                                               ua
##
         mean(x) 8417.5084 294117.6 298994.3 303030.3 312500
                                                                   333333.3
                                                                              100
##
   f.my.mean(x) 718.9073 1666666.7 1788596.7 1666666.7 2000000 2500000.0
##
   cld
##
    a
##
      b
```

- Komentirajte variabilnost hitrosti.
- Uporabite tudi funkcijo system.time(). Ta funkcija je manj natancna, zato boste morali izvesti funkcijo bistevno veckrat kot z microbenchmark. Morali boste sami nastaviti stevilo ponovitev.Za ta primer boste morali ponoviti izvedbo funkcije vsaj 100.000 krat (na primer s for zanko). Namig: poglejte spodnjo kodo, kjer izvedemo funkcijo 1.000.000-krat.

```
n <- 1 : 1e6
system.time(for (i in n) mean(x)) / length(n)

## user system elapsed
## 3.47e-06 2.30e-07 3.74e-06
system.time(for (i in n) f.my.mean(x)) / length(n)

## user system elapsed
## 5.8e-07 0.0e+00 5.8e-07

• Primerjajte hitrost funkcije sgrt s hitrostjo funkcije, ki izracuna koren stevilke kot x^0.5 (s pomocjo</pre>
```

• Primerjajte hitrost funkcije sqrt s hitrostjo funkcije, ki izracuna koren stevilke kot x^0.5 (s pomocjo funkcije microbechmark). Uporabite tudi funkcijo system.time()

```
x <- runif(100)
microbenchmark(
   sqrt(x),
   x ^ 0.5
)</pre>
```

2 Ali hitreje sestevamo, mnozimo ali delimo stevilke v R-u?

```
x <- sample(1:1000,1000,replace=T)
y <- sample(1:1000,1000,replace=T)
microbenchmark(
    x+y,
    x*y,
    x/y, times = 100000)</pre>
```

3 Ali so funkcije, ki imajo vec parametrov, bolj pocasne?

Namig: Uporabite prazno funkcijo f<-function() NULL, in druge prazne funkcije, katerim boste dodali parametre s privzetimi vrednostimi parametrov (a=1, b=1, ...). Uporabite 10.000 ponovitev za oceno hitrosti. Primerjajte funkcijo, ki nima parametrov s funkcijami, ki imajo do 5 parametrov.

```
f<- function() NULL
f.1<- function(a=1) NULL
f.2<- function(a=1, b=1) NULL
f.3<- function(a=1, b=1, c=1) NULL
f.4<- function(a=1, b=1, c=1, d=1) NULL
f.5<- function(a=1, b=1, c=1, d=1) NULL
microbenchmark(
f(),
f.1(),
f.2(),
f.3(),
f.4(),
f.5(),
times=10000)</pre>
```

4 Naloga: Katera funkcija je hitrejsa?

Pohitrite spodnjo funkcijo (x je lahko vektor!). Preverite, kako je razlika v hitrosti odvisna od velikosti x-a.

Poskusite izracunati zeljeno drugace. Napisite dve alternativni funkciji: eno s pomocjo funkcije p.min, za drugo pa uporabite vektorsko notacijo. Preverite, ali funkcije res racunajo isto. Katera je najhitrejsa in zakaj?

```
f <- function(x, a=10){
   ifelse(x<a, x, a)
}

x <- 1:2000

f <- function(x, a=1000){
   ifelse(x<a, x, a)
}

f.2 <- function(x, a=1000){
   pmin(x, a)
}

f.3 <- function(x, a=1000){
    x[x>a] <- a
   x
}

RES1=f(x)

RES2=f.2(x)

RES3=f.3(x)

all.equal(RES1,RES2)
all.equal(RES1,RES3)</pre>
```

```
microbenchmark(f(x), f.2(x), f.3(x), times = 10000)
```

Ko primerjate dve funkciji:

- preveri, ali z obema funkcijama dobite isti rezultat (na vecih kljucnih primerih)
- testiraj hitrost na primerno velikih vhodnih podatkih dovolj veliki, da vidite kljucno razliko, vendar izvedba ne traja predolgo

5 Hitrost izpisa elementov

Oglejte si podatke mtcars. Izpisite 32 element spremenljivke carb (11. spremenljivka po vrsti.)

```
microbenchmark(
  mtcars[32, 11],
  mtcars$carb[32],
  mtcars[[c(11, 32)]],
  mtcars[[11]][32],
  .subset2(mtcars, 11)[32]
)
```

```
##
  Unit: nanoseconds
##
                                                                 max neval cld
                          expr min
                                       lq
                                           mean median
                                                          uq
##
               mtcars[32, 11] 7900 8300
                                           8870
                                                   8500 8700
                                                               30400
                                                                       100
                                                                              a
##
              mtcars$carb[32]
                                800 1100
                                           1198
                                                   1100 1200
                                                                5700
                                                                       100
                                                                              a
##
         mtcars[[c(11, 32)]] 3700 3900
                                           4129
                                                   4000 4200
                                                                7500
                                                                       100
                                                                              a
##
             mtcars[[11]][32] 3600 3800
                                           4459
                                                   3900 4100
                                                                       100
                                                              33500
                                                                              a
    .subset2(mtcars, 11)[32]
                                      200 10163
                                                         300 992900
##
                                100
                                                    200
                                                                       100
```

H. Wickham: R is over 20 years old. It contains nearly 800,000 lines of code. Changes to base R can only be made by members of the R Core Team (or R-core for short). Currently R-core has twenty members (http://www.r-project.org/contributors.html), but only six are active in day-to-day development. No one on R-core works full time on R. Most are statistics professors who can only spend a relatively small amount of their time on R. Because of the care that must be taken to avoid breaking existing code, R-core tends to be very conservative about accepting new code. However, the overriding concern for R-core is not to make R fast, but to build a stable platform for data analysis and statistics.

... There's no reason that there has to be such a huge difference in performance. It's simply that no one has had the time to fix it.

6 Naloga: Primerjajte hitrost for zanke, apply in lapply za izracun povprecne vrednosti stoplcev matrike

Spodaj je podana funkcija, ki uporabi for zanko.

```
my.mat <- matrix(rnorm(1000*10), ncol=1000)

f.for <- function(my.mat){
   my.mean <- NULL
   for(i in 1:ncol(my.mat)) {
      my.mean <- c(my.mean, mean(my.mat[,i]))
   }
   return(my.mean)
}</pre>
```

• Spremenite kodo funkcije f.for tako, da bodo rezultati shranjeni v vektor, za katerega je ze od zacetka izvedbe funkcije podana velikost (dolzina) vektorja, ki vsebuje rezultate. Primerjajte hitrost nove in stare funkcije. S pomocjo nekaj primerov preverite, ali so rezultati pridobljeni z novo funkcijo natancno enaki tistim, ki ste jih dobili s funkcijo f.for.

```
my.mat <- matrix(rnorm(1000*10), ncol=1000)</pre>
f.for <- function(my.mat){</pre>
  my.mean <- NULL
  for(i in 1:ncol(my.mat)) {
    my.mean <- c(my.mean, mean(my.mat[,i]))</pre>
  }
  return(my.mean)
}
res.for <- f.for(my.mat)
f.for2 <- function(my.mat){</pre>
  my.mean <- numeric(ncol(my.mat))</pre>
  for(i in 1:ncol(my.mat)) {
    my.mean[i] <- mean(my.mat[,i])</pre>
  return(my.mean)
res.for2 <- f.for2(my.mat)
all.equal(res.for, res.for2)
microbenchmark(
  f.for(my.mat),
  f.for2(my.mat))
```

• Uporabite funkcijo apply za isti namen.

```
f.apply <- function(my.mat){
   apply(my.mat, 2, mean)
}

microbenchmark(
   f.for(my.mat),
   f.for2(my.mat),
   f.apply(my.mat))</pre>
```

• Uporabite funkcijo apply in mean.default za isti namen.

```
f.apply.md <- function(my.mat){
   apply(my.mat, 2, mean.default)
}

microbenchmark(
  f.for(my.mat),
  f.for2(my.mat),
  f.apply(my.mat),
  f.apply.md(my.mat))</pre>
```

• Uporabite funkcijo apply in rocno izracunajte povrecje (vsota elementov/velikost vzorca) za isti namen.

```
f.apply.manual <- function(my.mat){
   apply(my.mat, 2, function(x) sum(x)/length(x))
}

microbenchmark(
   f.for(my.mat),
   f.for2(my.mat),
   f.apply(my.mat),
   f.apply.md(my.mat),
   f.apply.manual(my.mat))</pre>
```

• Uporabite funkcijo lapply in mean.default za isti namen.

```
f.lapply.md <- function(my.mat){
    lapply(1:ncol(my.mat), function(i) mean.default(my.mat[,i]))
}

f.lapply.dataframe <- function(my.mat)
    lapply(as.data.frame(my.mat), mean.default)

microbenchmark(
    f.for(my.mat),
    f.for2(my.mat),
    f.apply(my.mat),
    f.apply.md(my.mat),
    f.apply.md(my.mat),
    f.lapply.md(my.mat),
    f.lapply.dataframe(my.mat)
)</pre>
```

• Uporabite funkcijo colMeans za isti namen.

```
f.colMeans <- function(my.mat){
   colMeans(my.mat)
}

microbenchmark(
   f.for(my.mat),
   f.for2(my.mat),
   f.apply(my.mat),
   f.apply.md(my.mat),
   f.apply.manual(my.mat),
   f.colMeans(my.mat),
   colMeans(my.mat))</pre>
```

7 Using different data structures

Oceni korelacijo med dvema stolpcema v data frame s pomocjo bootstrapa.

```
boot_cor1 <- function(df, i) {
   sub <- df[sample(nrow(df), i, replace = TRUE),]
   cor(sub$x, sub$y)
}

boot_cor2 <- function(df, i) {
   idx <- sample(nrow(df), i, replace = TRUE)
   cor(df$x[idx], df$y[idx])
}

df <- data.frame(x = runif(100), y = runif(100))

microbenchmark(
   boot_cor1(df, 100),
   boot_cor2(df, 100))</pre>
```

8 Koliko casa prihranimo pri uporabi funkcije na manjsem vektorju?

```
lookup <- setNames(as.list(sample(100, 26)), letters)</pre>
x1 <- "j"
x10 <- sample(letters, 10)</pre>
x100 <- sample(letters, 100, replace = TRUE)
microbenchmark(
  lookup[x1],
  lookup[x10],
  lookup[x100]
with.for <- function(x){
  for (i in 1:length(x)) {
    lookup[x[i]]
  }
}
microbenchmark(
  lookup[x1],
  lookup[x10],
  lookup[x100],
  with.for(x1),
  with.for(x10),
  with.for(x100)
```

9 Nasveti za optimizacijo kode

- 1. Najdi najbolj pocasen del kode (bottleneck) **profiling**
- 2. Optimiziraj ta del kode:
- Poisci ze obstojece resitve: Google, StackExchange, StackOverflow, ipd. (naj bodo kredibilni)
- Uporabi funkcijo, ki naredi cim manj: izracuna le to kar rabis, je prilagojena tvojemu tipu podatkov
- Vektoriziraj: izogibaj se for zankam, uporabi funkcije, ki racunajo v C (npr. colMeans, ipd., cumsum, diff, itd.)
- Izogibaj se nepotrebnim kopijam: rezerviraj si prostor za rezultat in ne uporabljaj c(), cbind(), rbind()
- Byte-code compile: compiler::cmpfun (ponavadi manjse izboljsave)
- (C++)
- 3. Ponavljaj dokler koda ni dovolj hitra za tvoje potrebe...

cas, ki ga bos porabil za evalvacijo kode za svoj namen \mathbf{VS} cas, ki ga porabis za optimizacijo kode

4. Paraleliziraj

10 Profiling

Ko napisete daljse funkcije, lahko preverite, katere funkcije so najpocasnejse oziroma potrebujejo najvec casa za izvedbo (bottlenecks) s profilingom. R Studio vsebuje orodja za profiling.

V spodnjem primeru (https://support.rstudio.com/hc/en-us/articles/218221837-Profiling-with-RStudio) si lahko ogledate, kako uporabiti Profiling. Uporabili bomo funkcijo profvis iz knjiznice profvis.

Namen naloge: standardizirati stolpce ogromne matrike (glede na povprecje), pri tem upostevati, da eden od stolpec ne vsebuje stevilk (id) - zato ga ne bomo standardizirali.

V praksi: izracunati povrecno vrednost za vsak stolpec matrike data - razen id - (ki ima 400000 vrstic! in 151 stolpec) in ga odsteti od vrednosti po stolpeih.

Uporabite spodnjo kodo: lahko si ogledate interaktivno, katere so funkcije, ki potrebujejo najvec casa in najvec spomina.

```
library(profvis)
times \leftarrow 4e5
cols <- 150
data <- as.data.frame(x = matrix(rnorm(times * cols, mean = 5), ncol = cols))</pre>
data <- cbind(id = paste0("g", seq len(times)), data)</pre>
profvis({
 # Store in another variable for this run
data1 <- data
 # Get column means
means <- apply(data1[, names(data1) != "id"], 2, mean)</pre>
 # Subtract mean from each column
for (i in seq_along(means)) {
   data1[, names(data1) != "id"][, i] <-</pre>
     data1[, names(data1) != "id"][, i] - means[i]
}
})
```

- Katera funkcija uporabi najvec casa?
- Oglejte si spodnje okno v profilerju. Katere dodatne funkcije dejansko uporabi funkcija apply? Zakaj?
- Kako bi lahko pohitrili funkcijo? (Namig: za izracun povprecij lahko uporabite colMeans,lapply ali vapply, kot v prejsnjih primerih!). Preverite ucinkovitost sprememb s funkcijo profvis.

```
profvis({
   data1 <- data
   # Four different ways of getting column means
   means1 <- apply(data1[, names(data1) != "id"], 2, mean)
   means2 <- colMeans(data1[, names(data1) != "id"])
   means3 <- lapply(data1[, names(data1) != "id"], mean)
   means4 <- vapply(data1[, names(data1) != "id"], mean, numeric(1))
})</pre>
```

• Izberite funkcijo, ki je bila najhitrejsa! Se enkrat preverite splosno hitrost funkcije, ki normalizira stolpce glede povprecja.

```
profvis({
    # Store in another variable for this run
    data1 <- data

# Get column means
means <- vapply(data1[, names(data1) != "id"], mean, numeric(1))

# Subtract mean from each column
for (i in seq_along(means)) {
    data1[, names(data1) != "id"][, i] <-
    data1[, names(data1) != "id"][, i] - means[i]
}
})</pre>
```

• Naredite se konc
no spremembo kode, ki pohitri tudi drugi del kode oziroma si oglejte spodnji namig, ki poda resitev (in interpreti
rajte kodo!)

Namig: spodnja koda pohitri funkcijo za 8x!

```
profvis({
  data1 <- data

# Given a column, normalize values and return them
  col_norm <- function(col) {
    col - mean(col)
  }

# Apply the normalizer function over all columns except id
  data1[, names(data1) != "id"] <-
    lapply(data1[, names(data1) != "id"], col_norm)
})</pre>
```

11 Paralelizacija - hitri uvod

Ce moramo izvesti neodvisne funkcije velikokrat, lahko paraleliziramo nase delo v R-u. Ogledali si bomo zelo preprost primer, ki uporabi funkcijo lapply in jo paralelizira. Opomba: ukazi in postopki so razlicni glede na operacijski sistem racunalnika.

1. Primer: zelimo generirati 10.000 vzorcev iz standardne normalne porazdelitve (velikost 1000) in si za vsakega shraniti povprecno vrednost.

```
f <- function(i, n=1000){</pre>
  mean(rnorm(n))
}
set.seed(1234)
my.means <- lapply(1:10000, f)</pre>
library(parallel)
cores <- detectCores()</pre>
cores
## [1] 8
Unix/Mac
set.seed(1234)
my.means.par<-mclapply(1:10000, f, mc.cores = cores)</pre>
Windows
cluster <- makePSOCKcluster(cores)</pre>
set.seed(1234)
my.means.par <- parLapply(cluster, 1:10000, f)</pre>
```

• Primerjate cas izvedbe z lapply in paralelno funkcijo (uporabite system.time()).

```
system.time(lapply(1:10000, f))
system.time(parLapply(cluster, 1:10000, f))
```

2. Generirajte veliko matriko (10.000 stolpcev) in za vsak stolpec izracunajte standardni odklon. Uporabite paralelizacijo!

```
times <- 1000
cols <- 10000
data <- as.data.frame(x = matrix(rnorm(times * cols, mean = 5), ncol = cols))

res = apply(data, 2, sd)
res.par = parApply(cluster, data, 2, sd)
all.equal(res,res.par)

system.time(apply(data, 2, sd))
system.time(parApply(cluster, data, 2, sd))</pre>
```